

Μια κουβέντα με τον... Σάμουελ Μπέκετ

Νίκος Κουφόπουλος

Την μια Κυριακή, μια... κουβέντα στη Βαβυλωνία.

Την άλλη έμμετρα σχόλια... σοβαρά και αστεία.

Ή ο μπάρμαν θα μας λέει καμιά ιστορία...

Μια κουβέντα με τον... Σάμουελ Μπέκετ

(Δημοσιεύτηκε τον Δεκέμβριο του 2008 στην έντυπη Βαβυλώνια)

Συναντηθήκαμε εντελώς τυχαία έξω από ένα «κωλόμπαρο» κοντά στη λεωφόρο Αλεξάνδρας. Ήταν δυο η ώρα το βράδυ. Ιούνιος και πανσέληνος. Κοιταχτήκαμε με απορία. Δεν περίμενε και δεν περίμενα να βρεθούμε σε ένα τέτοιο μέρος. Λίγο αμήχανα και με κάποια συστολή πλησιάσαμε ο ένας τον άλλο. Δώσαμε τα χέρια, μουρμουρίζοντας κάτι σαν καλησπέρα και μπήκαμε μέσα στο μπαρ. Από τα ηχεία ακουγόταν Μητροπάνος «Πες μου πού πουλάν καρδιές». Καθίσαμε στη μπάρα και παραγγείλαμε ουίσκι σκέτο. Κάναμε νόημα στα κορίτσια ότι σήμερα δεν θέλαμε παρέα. Έβγαλα το μικρό μαγνητόφωνο και το έβαλα μπροστά μας. Με κοίταξε. Έβαλα δίπλα και μια Βαβυλωνία που είχα μαζί μου. Κατάλαβε και από τον τρόπο που με κοίταξε, ένιωσα ότι δεν είχε αντίρρηση να καταγράψω την κουβέντα μας.

(Όπως πάντα η κασέτα παραδίδεται στη Βαβυλωνία, είναι στη διάθεση κάθε αναγνώστη. Μιλήσαμε αγγλικά, εδώ παρουσιάζεται η πιστή μετάφραση...)

Νίκος: Σάμουελ, τι γίνεται...

Σάμουελ: Σαν τι να γίνει δηλαδή;

Νίκος: Πώς από δω;

Σάμουελ: Περαιστικός, εσύ;

Νίκος: Κι εγώ....

(Πάυση)

Νίκος: Γράφεις τίποτα αυτό τον καιρό;

Σάμουελ: Μαλακίες, δεν βγαίνει τίποτα. Εσύ;

Νίκος: Κι εγώ τα ίδια...

(Παύση)

Νίκος: Και τι κάνεις τώρα;

Σάμουελ: Περιμένω...

Νίκος: Ακόμα;

Σάμουελ: Ναι, γιατί εσύ τι κάνεις;

Νίκος: Και εγώ περιμένω...

Σάμουελ: Σου είπε ότι θα έρθει;

Νίκος: Όχι...

Σάμουελ: Τότε γιατί περιμένεις;

Νίκος: Δεν ξέρω, νιώθω όμως ότι θα έρθει...

Σάμουελ: Καλά, περίμενε τότε.

(Παύση)

Νίκος: Σου αρέσει ο Μητροπάνος;

Σάμουελ: Ναι, μου βγάζει νταλκά. Εσένα;

Νίκος: Το ίδιο. Παλιότερα ψιλοντρεπόμουν να ακούω λαϊκά.

Σάμουελ: Γιατί;

Νίκος: Την είχα πατήσει και καλά με το έντεχνο...

Σάμουελ: Τους έφαγα στη μάπα και εγώ όλους αυτούς.

Νίκος: Κάναμε όμως τη διαδρομή.

Σάμουελ: Ναι. Χρήσιμο ήταν...

(Μεγάλη παύση)

Νίκος: Να σε ρωτήσω;

Σάμουελ: Τι;

Νίκος: Αν τελικά δεν έρθει, τι θα κάνεις;

Σάμουελ: Θα έρθει. Μου το είπε.

Νίκος: Αν, λέω, τελικά δεν έρθει;

Σάμουελ: Δεν γίνεται να μην έρθει, είπε πως θα έρθει οπωσδήποτε.

Νίκος: Καλά....

(Παύση)

Σάμουελ: Εσύ που περιμένεις χωρίς να σου πει ότι θα έρθει;

Νίκος: Τι;

Σάμουελ: Λέω, γιατί περιμένεις;

Νίκος: Δεν ξέρω, δεν μπορώ να κάνω αλλιώς.

Σάμουελ: Γιατί;

Νίκος: Γιατί υποσχέθηκα ότι θα περιμένω.

Σάμουελ: Και αν δεν έρθει;

(Πολύ μεγάλη παύση)

Νίκος: Να σου διαβάσω κάτι που είχα γράψει πιο παλιά;

Σάμουελ: Όχι...

Νίκος: Ωραία. Άκου...

Νύχτα μεθυσμένη

Τον φόβο μου τον μέτρησα μια νύχτα των τρελών.

Φοβήθηκα... Το τέλος του ήταν πολύ κοντά.

Και είπα ας γυρίσω πάλι στον κόσμο των δειλών.

Τι περιμένει άραγε, πέρα απ' αυτόν μετά;

Ο φόβος μου τελείωσε. Μια νύχτα ήταν μεγάλη.

Και βρέθηκα μονάχος σε έναν ψηλό γκρεμό.

Λάμπεις στο βάθος έβλεπα. Τις είχα δει και πάλι.

Νύχτα και τότε και είχα πει: «Ας φύγω από δω».

Νίκος: Να σε ρωτήσω κάτι άλλο;

Σάμουελ: Ρώτα.

Νίκος: Γιατί γράφεις;

Σάμουελ: Δηλαδή;

Νίκος: Λέω για ποιο λόγο γράφεις;

Σάμουελ: Να μην γράφω δηλαδή;

Νίκος: Δεν είπα αυτό.

Σάμουελ: Αλλά;

Νίκος: Άλλο λέω, δεν καταλαβαίνεις; Λέω για ποιο λόγο γράφεις;

Σάμουελ: Δεν καταλαβαίνω.

Νίκος: Καλά άστο...

Σάμουελ: Το άφησα....

(Παύση)

Νίκος: Δεν μου λες...

Σάμουελ: Ανήσυχος είσαι...

Νίκος: Δηλαδή;

Σάμουελ: Τι δηλαδή; Ας σωπάσουμε για λίγο.

Νίκος: Να σωπάσουμε.

Σάμουελ: Είναι πολύ χρήσιμο. Απαραίτητο. Πιο σημαντικό και από το να μιλάμε. Μας φέρνει πιο κοντά.

(Πάρα πολύ μεγάλη παύση)

Νίκος: Θυμάμαι όταν ήμουν πιτσιρικάς όλο γελούσα...

Σάμουελ: Τώρα δε γελάς;

Νίκος: Γελάω, αλλά και κάποιες φορές μου έρχεται να κλαίω...

Σάμουελ: Το ίδιο είναι...

Νίκος: Ποιο;

Σάμουελ: Το κλάμα και το γέλιο....

Νίκος: Δεν καταλαβαίνω...

Σάμουελ: Καλά, άστο.

Νίκος: Το άφησα...

Ακούγεται πάλι το τραγούδι... «Πες μου πού πουλάν χαρές να στις πάρω όλες».

Εδώ Ελεύθερα Εξάρχεια...